

РЕШЕНИЕ

№ 1020

гр. Пловдив, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разглежда докладваното от Николинка Г. Цветкова Въззивно гражданско
дело № 20235300501110 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 от ГПК.

Обжалвано е решение № 874/28.02.2023г., постановено по гр. д. № 496/2022г.,
VIII гр. с. по описа на Пловдивски районен съд, с което се осъжда В. А. М., ЕГН *****
чрез адв. Й. Д. да заплати на Р. Ю. П., ЕГН *****, в качеството му на *****,
обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпените болки и
страдания от трудова злополука, претърпяна от ищеца на 10.03.2021г. в размер на 5000
лева, заедно със законната лихва върху тази сума, начиная от 10.03.2021г. до
окончателното изплащане, а в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на
Районен съд Пловдив – 200 лева ДТ и 650 лева депозити за СМЕ и СТЕ, като за
разликата над уважения до пълния предявен размер от 50 000 лева отхвърля иска с
правно основание чл. 200 от КТ като неоснователен и недоказан. Осъжда В. А. М. да
заплати на адвокат А. В. А., адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 2
във вр. с чл. 38, ал. 2 от ЗАДв. в размер на 400 лева. Осъжда Р. Ю. П. да заплати на В.
А. М. направените разноси за производството по делото по съразмерност в размер на
1 350 лева.

Така постановеното решение се обжалва от Р. Ю. П., ЕГН ***** чрез
пълномощника му адв. А. С. от ПАК, в частта, с която предявеният иск е отхвърлен
над уважения размер до предявения размер от 20 000 лева, като неправилно. Излагат се

доводи за неправилно приложение на чл. 201, ал. 2 от КТ. Оспорват се фактическите изводи на решаващия съд, че ищецът е пил бира, както и че той и останалите работници започнали спор кой бил по-силен и може ли сам човек да премести машината, при което ищецът започнал да бута работещата машина и така се стигнало до нараняването му. Поддържа се, че тези фактически извод не кореспондират със събраните по делото доказателства, от които се установявало, че инцидентът е настъпил в процеса на работа, когато в един момент машината била преместена и въртящото желязно свредло закачило и усукало панталона на Р. П. в областта на слабините му. Освен това механизма на настъпване на трудовата злополука бил установен с обвързваща съда материална сила с разпореждане на НОИ. Като неправилен се оспорва и изводът на съда, че е налице нарушение на задължение от страна на *****а – ищец да обезопаси работното си място. Същевременно не било отчетено, че в случая липсва проведен инструктаж на *****а и е налице необезопасяване на работното място от работодателя, поради което не било възможно жалбоподателят да е проявил груба небрежност. При условията на евентуалност се излагат доводи за неправилно определяне на процента на съпричиняване. Моли се за отмяна на решението в обжалваната част, вместо което да бъде постановено ново, с което искът да бъде уважен до претендирания размер. Претендират се разноси за адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв.

В срока по чл. 263 от ГПК не е постъпил писмен отговор от въззиваемия. В съдебно заседание чрез пълномощника си оспорва въззивната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана, а решението в обжалваната част да бъде потвърдено.

Жалбата е подадена в срока по чл. 259 от ГПК, изхожда от легитимирана страна, откъм съдържание е редовна, поради което се явява допустима.

Решението на районния съд в обжалваната част е валидно и допустимо.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, намери за установено следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 200 от КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 50 000 лева, намалена по реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК на 20 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от трудова злополука, настъпила на 10.03.2021г., ведно със законната лихва върху обезщетението от датата на увреждането – 10.03.2021г. до окончателното му изплащане.

Съгласно посочената разпоредба работодателят отговаря имуществено за вреди от трудова злополука, независимо от това дали негов орган или друг негов ***** има вина за случилото се, т. е. законодателят е ангажирал безвиновна отговорност на работодателя за настъпилите вреди в правната сфера на негов ***** в конкретно посочени хипотези, сред които и злополука по време на работа. Той е длъжен да

репарира всички преки имуществени и неимуществени вреди, включително и пропуснатата полза /ал. 2 на чл. 200 от КТ/.

По настоящето дело не е спорно съществуването на трудово правоотношение между страните и настъпването на трудова злополука. Тези обстоятелства са установени и с приетите в първоинстанционното производство писмени доказателства – приложеното гр. д. № 9535 по описа за 2021г. на Районен съд Пловдив, VIII гр. с., декларация и протокол за трудова злополука № 5103-15-38 от 06.12.2021г., разпореждане № 5104-15-348 от 15.12.2021г. от ТД на НОИ.С разпореждане № 5104-15-348/15.12.2021г. на дл. лице от ТП на НОИ е прието за установено наличието на пълния фактически състав на разпоредбата на чл. 55, ал.1 от КСО.

Спорът между страните по делото е относно наличието на съпричиняване от страна на *****а при настъпването на трудовата злополука и в какъв процент е същото, както и относно размера на обезщетението за неимуществени вреди.

Съгласно чл. 201, ал. 2 от КТ отговорността на работодателя може да се намали, ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност. В КТ няма легална дефиниция на понятието „груба небрежност“, а доколкото този нормативен акт урежда правоотношения, свързани с полагането на труд, не следва да се ползва легалното определение от наказателното право. В гражданското право небрежността е налице тогава, когато лицето не е положило обичайната, нормална грижа за изпълнение на дадена работа с оглед нейното естество. Грубата небрежност е налице тогава, когато лицето не полага грижата, която би положил и най-небрежния човек при изпълнение на дадена работа /в този см. решение № 1044/04.11.2008г. по гр. д. № 938/2006г., IV г. о. на ВКС, решение № 1176/14.11.2008г. по гр. д. № 5228/2007г., II г. о. на ВКС, решение № 510/30.11.2011г. по гр. д. № 1923/2009г., IV г. о., решение № 291/2012г. по гр. д. № 951/2011г., IV г. о. и др./ За да има съпричиняване при настъпване на трудова злополука *****ът следва да е извършвал работата без елементарно старание, внимание и при неспазване на основни правила за безопасност. Степента на съпричиняване следва да се определи на база обективните данни за степента на значимост на непредпазливото поведение на *****а за настъпване на злополуката. В практиката на ВКС е категорично прието и безусловното значение, което има инструктажа за безопасност при работа с оглед нейната специфика и естество.

За установяване механизма на настъпване на трудовата злополука по делото са събрани писмени и гласни доказателства, изслушано е заключение на съдебно-техническа експертиза.

При разследването, обективизирано в Протокол № 5103-1538 от 06.012.2021г. е установено, че злополуката е станала на територията на производствена база за компост за гъби – стопански двор, стопанисвана от В. А. М., находяща се в с. *****

около 14, 45 ч. на 10.03.2021г., като в процеса на извършване на работата по своя инициатива в един момент Р. Ю. П. е решил да премести машината. В момента на преместването същата е била в работещ режим и въртящото се желязно свредло (въртящ вал) е закачило и усукало панталона му в областта на слабините. Прието е, че земеделски стопанин В. А. М., е нарушил чл. 62, ал. 1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 114а, ал. 1 от КТ и чл. 3 във вр. с чл. 12, ал. 1 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, съгласно които разпоредби работодателят не допуска до работа ***** и служител, който не притежава необходимите знания и умения и/или не е инструктиран по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Начален инструктаж се провежда на лицата, които постъпват на работа, както и на лицата по чл. 11, ал. 1, т. 1 -5 с оглед запознаването им със: 1. основните правила и изисквания за безопасност и здраве при работа в предприятието; 2. вида и характера на извършваната работа; 3. специфичните опасности и рискове за здравето и живота на работещите; 4. изискванията към тяхното поведение. Дадени са предписания работодателят да осигури обучение по безопасност и здраве при работа на работниците, работещи на машина за разпръскване (разрохкване) на компост, заети в дейност, която създава опасност за тяхното здраве и живот, съгласно изискванията на чл. 281, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 6 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Издадено е и наказателно постановление № 16-003195 от 23.06.2021г., влязло в сила на 07.12.2021г., като няма данни да е обжалвано, с което на В. А. М., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ за нарушение на чл. 3 във вр. с чл. 12, ал. 1 от Наредба РД-07-02 от 16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Като свидетел на ищцовата страна в първоинстанционното производство е разпитана Б. К., която е посочила, че е работила при В. М., заедно с ищеца. Инцидента се случил на 10 март 2021г. по време на работа. Машината, на която той работел, не била покрита. Докато хвърляли тор с вили машината се преместила малко и за да не падне, Р. я задържал и същевременно машината го захванала за гащите. От нараняването текло много кръв, а той плачел и викал от болка. М. Ш., който също работел там, веднага отишъл и издърпал щепсела от контакта, а Р. го закарали в болница. Лежал там повече от месец и му направили три операции. Жана му през цялото време била при него, а св. К. гледала децата. Когато го изписали и го прибрали в къщи, четири месеца бил на легло и имал силни болки. През това време не можел да

работи или да върши нещо друго. С жена му се грижели за него. Направили му ****, за да ходи до ****. Правели му билкови отвари, с които го поливали. Жена му й казала, че раната от едната страна се затваря, но от другата започнала да се отваря. Ходили пак в болницата, изписали му лекарства. Възстановяването продължило общо шест месеца. След това, за да може да ходи, трябвало да го придържат от двете страни. И в момента имал болки в областта на нараняването. Обличал дебели дрехи, за да му е топло, защото когато бил леко облечен, пак го боляло. В момента бил в Г. при баща си. Искали да му правят операция, за да може да ***** нормално, без да го боли. Жана му споделила, че след инцидента не можели да имат *****. Преди той се грижел за децата, а сега не можел да се занимава и с тях. И в момента не работел, защото болките му продължавали. На 09.03 имал рожден ден, но по думите на свидетелката не е бил пиан и сутринта е бил на работа. Единственото, с което почерпил за рождения ден, била една малка торта за децата. В деня на инцидента св. К. ходила при В. и го упрекнала, че не е дал първа помощ на Р., а той й казал да млъкне. Предложил й да й даде 400 лева за Р.. Хората, които работели на машината хвърляли слама в нея, а от машината излизал компост, който жените пълнели в торби. Работата на Р. била да хвърля компоста. Машината нямала ключ за включване и изключване. Единствено от щепсела се включвала и изключвала.

Като свидетел пред районния съд е разпитан и А. М., който бил информиран, че ***** на брат му е пострадал при работа с една машина. Със същата машина дядо му бил работил над 30 години и по думите на свидетеля не е имало други инциденти с нея. Св. М. твърди, че всички работници са били инструктирани устно как да работят с машината, а задачата на пострадалото лице била единствено да хвърля в машината, без да има контакт с нея, защото тя тежала 250-300 кг. и когато се налагало да се мести, трябвали 6 до 8 човека. Първо се изключвала и след това се местела, защото един човек не можел да го направи. Когато отишли на място след инцидента видели, че там имало каса бира, дето били пили и впоследствие разбрали, че същото лице е имало рожден ден. Свидетелят не го видял лично да пие, а те не допусkali да се консумира алкохол по време на работа. Когато отишли пострадалият имал една-две капки кръв *** в ****. Разпитали как е станало и неговите колеги обяснили, че са имали спор кой бил по-здрав и как ищецът сам щял да премести машината, поради което той се приближил до нея без да предприеме предпазни мерки. След инцидента се заинтересували за състоянието му, но ги предупредили да не ходят в болницата. Още на следващия ден неговата леля дошла с кола с три момчета и им искала 4000-5000 лева, като говорела, че ще извикат телевизия и ще стигнат до съд. Св. М. и брат му отказали да платят сумата, като считали, че това е изнудване. На работниците предоставили ръкавици, тъй като нямало нужда от някакво по-специално облекло. Св. М. твърди още, че машината е в същото състояние и не са извършвани промени по нея след инцидента. Вече не я използвали за работа.

Пред районния съд е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, от което се установява, че машината за раздробяване на компост е изработена преди повече от 30 г. и представлява корпус с формата на пресечена пирамида с дължина 120 см., височина 60 см. и ширина на отвора в долната част 60 см. Корпусът бил изработен от стоманена ламарина с дебелина 5 мм. Вътре в долната част на корпуса бил монтиран въртящ се винт с голяма стъпка /шнек/, лагериран от двете страни към долната част на корпуса на машината. От едната страна винта се задвижвал от електрически двигател чрез ремъчни шайби, които ремъчни шайби били обезопасени с предпазен капак. От другата страна винта бил лагериран в лагерно тяло, като около 6 см. от цилиндричната част на винта излизал извън лагерното тяло. От двете страни на корпуса на машината били заварени по два броя метални дръжки, служещи за преместване на машината. Приблизителното тегло на машината било около 80-100 кг. При работа на машината входящия материал /слама/ се подавала ръчно чрез вили от горната страна на машината, като след раздробяване на сламата изходящия материал падал под машината. При нормално обслужване на машината същата не представлявала опасност за работещите на нея. При изработката на машината задвижващите се части – ел. двигател, ремъчни шайби, са били обезопасени, обградени с предпазен капак, но цилиндричната част на ненужно стърчащия извън лагерното тяло вал не е бил обезопасен с преграда, в несъответствие с изискванията на чл. 186, ал. 1 от Наредба № 7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. Следователно съгласно изискванията на нормативната база по безопасност на труда, процесната машина не отговаряла на изискванията за техническа безопасност. Машината била нестандартна, изработена по занаятчийски начин, като били използвани части от различни селскостопански машини. Не е установено същата да има конструктивна документация /чертеж/ съгласно изискванията на чл. 10 от Наредба № 7. Поради това вещото лице е дало заключение, че машината не отговаря на стандартите и изискванията по безопасност на действащото законодателство. При обслужването ѝ било необходимо провеждане на инструктаж на работещите, повишено внимание и минимум техническа култура по безопасност на труда. След злополуката стърчащата цилиндрична част на въртящия винт била премахната. В момента на огледа /15.08.2022г./ машината била разкомплектована /свален ел. двигател/ и не се използвала. Металните дръжки чрез които била премествана машината и цилиндричният лагериран вал на свредлото /винта/, излизащ извън корпуса ѝ, били от първоначалния ѝ вид. Машината била осигурена от допир до движещите се части само откъм страната на електрозадвижването, като ремъчните шайби предаващи движението, били обградени с предпазен капак. От страната на ненужно стърчаща цилиндрична част на въртящия се винт, не е имало ограждение. След злополуката била премахната /отрязана/ стърчащата цилиндрична част на винта.

В първоинстанционното производство е прието и заключение на съдебно-медицинска експертиза, изготвена от вещото лице д-р М. Б., от която и от приложените три броя епикризи и медицинско удостоверение № 296/2021г., издадени на ищеца, се установява, че при трудовата злополука, станала на 10.03.2021г. на Р. Ю. П., е било причинена: разкъсно-контузна рана в областта на ***** и *****. Описаното травматично увреждане е причинено по механизма на удар или притискане със или върху твърд тъп предмет или свръх мерна тракция на кожата в тази област. В резултат на трудовата злополука е била причинена разкъсно-контузна рана в областта на ***** и ***** , което наложило нейното зашиване. В резултат на това е настъпило усложнение, а именно стриктура на *****, което наложило ново оперативно освобождаване на същата и накрая е извършена пластика с премахване на ***** и опресняване на ръбовете. През времето на престоя в болницата и след това пострадалият е изпитвал болки и страдания и дискомфорт, поради факта че се налагало да бъде поставен *****. Възстановителният процес е протекъл с редица усложнения, на първо място образуването на стриктура на ***** наложило повторна операция и след това пластика на ***** и изрязването на ***** и опресняване на ръбовете. Оздравителният процес с така настъпилите усложнения в неговото протичане е траел 2-3 месеца. С оглед данните по делото вещото лице приема, че към момента на изготвяне на експертизата същият е възстановен напълно.

Пред районния съд е изслушано и прието и допълнително заключение на съдебно-медицинската експертиза, съгласно което с оглед събраните гласни доказателства по делото, вещото лице счита, че е възможно възстановителният процес да е продължил по-дълго време от 2-3 месеца, а именно от 5 до 6 месеца, както е възможно състоянието на ищеца да не е напълно възстановено и да се налага допълнително лечение, за което обаче липсват приложени медицински документи по делото. Като се има предвид мястото, на което е причинено увреждането и вида на същото, според вещото лице е напълно възможно при определени позиции на ***** да получава хронични болки в слабините. Болките и страданията, които е търпял пострадалият, са били с по-висока степен на интензивност, предвид мястото, в което се намират и силната интервенция на същото място, в сравнение с други части на тялото. Първата операция е била на 10.03.2021г., като е била необходима с цел зашиване на кожната рана и спиране на кървенето. Втората операция е извършена на 22.03.2021г. с цел освобождаване на ***** стриктура. Третата операция е извършена на 31.03.2021г. с цел пластика на ***** и премахване на *****. Всички операции са извършени с пълна анестезия. Анестезията продължава, докато трае операцията. След това пострадалият се извежда от анестезията. Преди и след всяка операция на пострадалия са давани антибиотици, обезболяващи и реанимация. В епикризите не е посочено какви точно обезболяващи са давани. Всички проведени операции са със средна степен на сложност и оперативен риск.

В съдебно заседание вещото лице е изяснило, че при свалянето на кожа от ***** се присажда нова, като при оздравителния процес се получава травмиране на ***** и стеснение на *****, а в по-късен етап е имало и некроза (възпаление, при което се е наложило и премахване).Обикновено при тези случаи се давал аналгин за обезболяване, а реанимацията обикновено се провеждала с вливане на водно-солеви разтвори и антибиотици, които да покрият риска от инфекции, които могат да настъпят постоперативно.

В обжалваното решение районният съд е възприел изцяло заключението на основната и допълнителната съдебно-медицинска експертиза относно вида, характера и тежестта на причиненото увреждане и възникналите усложнения, както и относно интензитета и продължителността на търпените болки, страдания и дискомфорт от пострадалия. Районният съд е приел обаче, че задължение на ищеца е било да обезопасява машината на която работел при настъпването на злополуката, като в деня на инцидента преди и по време на работа ищецът и други работещи при ответника в този ден, са пили бира и освен това започнали спор кой бил по-силен и може ли сам човек да премести машината, при което ищецът започнал да бута работещата машина и така се стигнало до нараняването му. В тази насока единствено са показанията на св. М., които настоящият състав на съда, след съпоставката им с всички останали доказателства по делото, намира за нелогични и неправдоподобни, респ. не ги кредитира.Настоящият състав на съда взе предвид също, че показанията на св. М. не се базират на преки наблюдения, изолирани са от останалия доказателствен материал, не кореспондират и със заключението на вещото лице относно преработката на машината след инцидента и теглото ѝ в килограми /250-300 кг. според показанията на свидетеля, съотв. 80-100кг. според заключението на вещото лице/, а освен това същият свидетел е брат на ответника и с оглед на това заинтересован от изхода на делото.От друга страна от показанията на св. К., която е очевидец, се установява, че инцидентът е настъпил по време на работа, като машината се преместила малко и за да не падне Р. я задържал, съотв. при работещ режим тя захванала панталона му в областта на слабините. Тези показания кореспондират с останалия доказателствен материал, логични са и се кредитират от съда.

На следващо място доколкото *****ът в случая е проявил небрежност, като с оглед образованието и опита си е можел да прояви елементарно старание и внимание, за да спазва дистанция при работеща машина, а при нужда от преместване първо да я изключи от контакта, то настоящият състав на съда намира за съществен принос на работодателя, който няма данни да е провел първоначален инструктаж за безопасна работа с машината, да е обезопасил същата, да е осигурил предпазно облекло и да е осъществявал контрол на работния процес.С оглед на това са дадени и предписания работодателя да осигури обучение по безопасност и здраве при работа на работниците, работещи на машина за разпръскване (разрохкване) на компост, заети в дейност, която

създава опасност за тяхното здраве и живот, съгласно изискванията на чл. 281, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 6, ал.1, т. 6 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Предвид гореизложеното и при доказателствена тежест на работодателя, че е осигурил безопасни условия на труд, с оглед установеното по делото от фактическа страна настоящият състав приема, че същият е допуснал нарушения на правилата за безопасност на труда, имащи отношение към причините, довели до трудовата злополука. По-голяма част от вредите следва да се считат резултат именно от установените като неизпълнени правила за безопасност от страна на работодателя. Приноса на *****а в конкретния случай настоящият състав на съда определя на 20 %.

По отношение размера на обезщетението за неимуществени вреди, обусловен от характера и вида на увреждането, интензивността и продължителността на търпените от пострадалия болки и страдания, настоящият състав също кредитира изцяло заключението на основната и допълнителната съдебно-медицинска експертиза като компетентно и обосновано изготвени.

След цялостен анализ на събраните по делото доказателства, съобразявайки и принципа на справедливостта съгласно чл. 52 от ЗЗД, настоящият състав на съда намира, че обезщетение в размер на 25 000 лева е адекватно на търпените от пострадалия неимуществени вреди. В тази насока съдът съобрази характера, интензивността и продължителността на търпените от него болки и страдания с оглед данните по делото. Той е млад човек, изживял е силен шок и стрес от случилото се, търпял е силни болки, особено по време и непосредствено след инцидента, три операции, обусловени от настъпили усложнения и съществен житейски дискомфорт, свързан със засягане и на ***** функция на организма. Поради това настоящата съдебна инстанция намира, че за търпените от пострадалия неимуществени вреди, следва да се определи обезщетение в минимално необходимия размер за репарацията им от 25 000 лева.

Предвид приетото по-горе за 20 % принос на пострадалия за настъпване на вредите, определеното обезщетение за неимуществени вреди следва да се намали с този процент, при което дължимото обезщетение е в размер на 20 000 лева, колкото е претендирано.

Предвид гореизложеното въззивната жалба се явява основателна и следва да бъде уважена, а решението на районния съд неправилно в обжалваната част, поради което следва да бъде отменено, вместо което да се постанови ново, с което искът да бъде уважен в претендирания размер.

Предвид изхода на делото пред въззивната инстанция, следва да се осъди

въззиваемия да заплати на адвокат А. С. сумата от 1750 лева адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство на жалбоподателя във въззивното производство, определено по реда на чл. 38, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗАдвокатурата във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Следва да се възложи и допълнителна ДТ в размер на 600 лева в тежест на въззиваемия.

С оглед на изложеното Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 874/28.02.2023г., постановено по гр. д. № 496 по описа за 2022г. на Пловдивския районен съд, VIII г. с., в частта, с която е отхвърлен иска на Р. Ю. П., ЕГН ***** от гр. *****, *****, против В. А. М., ЕГН ***** от с. *****, със съдебен адрес: гр. ***** чрез адв. Й. Д., за заплащане на сумата над присъдения размер от 5 000 лева до размера от 20 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от Р. Ю. П. неимуществени вреди – болки и страдания, в резултат на трудова злополука, настъпила на 10.03.2021г., ведно със законната лихва върху тази разлика, считано от 10.03.2021г. до окончателното ѝ изплащане и в частта, с която се осъжда Р. Ю. П., ЕГН ***** да заплати на В. А. М., ЕГН ***** направените разноски за първоинстанционното производство по съразмерност от 1350 лева, вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА В. А. М., ЕГН ***** от с. *****, в качеството на земеделски производител и работодател, да заплати на Р. Ю. П., ЕГН ***** от гр. *****, ***** и сумата над присъдените 5 000 лева до размера от 20 000 лева или допълнително 15 000 лева, представляващи обезщетение за претърпените от Р. Ю. П. неимуществени вреди – болки и страдания, в резултат на трудова злополука, настъпила на 10.03.2021г., ведно със законната лихва върху тази разлика, считано от 10.03.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА В. А. М., ЕГН ***** от с. ***** да заплати на адвокат А. В. С., със служебен адрес: гр. *****, адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗАдвокатурата във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за осъществена безплатна правна помощ на жалбоподателя във въззивното производство, в размер на 1750 лева.

ОСЪЖДА В. А. М., ЕГН ***** от с. ***** да заплати допълнителна ДТ в размер на 600 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____